

GEMENI... MUZICALI, la Revistă

(Daniela Caraman Fotea, 17 aprilie 2006)

„Nu există lucru ușor, dacă-l iei în serios;

există numai un fel ușor de a lua lucrurile” ... Constantin Tănase

Din agreabila carte a scriitorului poet, dr. Aurel Storin intitulată „Farmecul discret al revistei”, aflam că la 19 noiembrie 1872, pe scena sălii Bossel s-a reprezentat comedia „Apele de la Văcărești” de Matei Millo, pe muzică de Alexandru Flechtenmacher – era o primă atestare, ca să spun așa... „cu acte” a genului, născut dintr-o... sămânță de spirit încolțită pe o palmă de vis... Iată așadar semnalele venite din străvechime; au fost multe peste timp. Am „prins” grădina de vară „Boema” – o oază de revistă în stagiunea teatrală, cu ultimă reprezentație la 31 august 1990. Vechiul teatru, cîndva numit „baricada revistei românești” datorită îndrăzelii textelor cu transparente aluzii politice, renaște acum prin „Mama Boema”, spectacol „coupé” al Teatrului „Constantin Tănase”, coagulînd momente de forță ale premierelor realizate de-alungul timpului. Altfel spus, un program „Best of”.

Am văzut duminică 16 aprilie acest agreabil remeber al textelor lui Puiu Maximilian, al evergreenurilor lui Vasile Veselovschi. Evident, al numerelor susținute de Alexandru Arșinel și Stela Popescu, candidați și iată, câștigători ai unui rîvnit trofeu: al tinereții fără bătrînețe! Mă gîndeam: în toată după amiaza acelei zile, Stela Popescu și Alexandru Arșinel au susținut o emisiune TV, iar seara, proaspeți, plini de energie, cîntau, dansau, recitau – monologînd, apăreau în travestiruri. Chiar, sunt unici! Sub directoratul Domnului Alexandru Arșinel echipa teatrului a fost radical întinerită: obligatorie această strategie pentru continuitatea genului. Surpriza mare mi-a oferit-o baletul: în contrast cu deșuchiatele emisiuni ale televiziunilor, este decent, are eleganță, stil. Potpuriurile de valsuri (nicăieri nu se mai vede la noi așa ceva), cancanul au fost primite cu încîntare. Arșinel cîntă: repertoriul lui Nat King Cole – cel dintotdeauna preferat, rezistă: și tinerii aplaudă sincer.

Vocalistul invitat, Adrian Enache este convingător și carismatic. O solidă achiziție a teatrului sunt doi tineri – gemenii muzicali Paul și Virgil Păunescu. Arătoși, cu aspect nordic, au voci clare, plăcute, foarte bine puse la punct tehnic, fără cusur aș spune, depășind și stadiul simplei reproduceri melodice. Vocile lor transmit, translează în savante inflexiuni și culori sonore, sugestiile muzicale. Altfel spus, interpretează. De mirare, în contextul actual al play-backului total. Explicabil, prin ascendența lor paternă: Paul și Virgil sunt fiii lui Jean Păunescu, vedetă națională și internațională, care iată, își transmite arta interpretativă, experiența, pe calea cea mai firească, succesorilor săi și pe scenă.

Am punctat așadar, cîteva repere pe care revista le cultivă în acest moment: divertisment, picanterie de bun simț – umor, satiră, tinerețe, vervă, muzică „de ascultat”, multă bună dispoziție. Un proverb chinez spune că o zi în care nu ai rîs este o zi pierdută; v-am oferit o sugestie pentru a o cîștiga.